

Den Danske Hjælpefond

NYHEDSBREV MARTS 2020

**Noget om
gaver**

**Rejseberetning fra
Indien**

Indien rejsen 2020

Vi valgte i daglig ledelse og med godkendelse fra bestyrelsen, at aflægge et besøg til vores kontor i Indien / Nuzvid, i januar 2020.

Agnar Jacobsen, der arbejder med fondens pengesager og jeg, Pia Elkjær, som er en del af daglig ledelse rejste af sted.

Det var et godt besøg, hvor vi sammen gik igennem

rigtig mange arbejds gange i fonden.

Under sådanne møde bliver arbejds gange gennemgået og vi finder måder at blive mere effektive.

Rejsen omfattede også et besøg til et helt nyt område nord for staten Andra Pradesh ind i staten Orisha for at besøge en mulig ny skole.

Vi ønsker hele tiden at have fokus på, at vi er aktive i områder hvor fondens midler gør mest mulig gavn.

Besøget i ny skole i Odisha

Vi besøgte en ny skole i Odisha..

Pia Elkjær fortæller:

Binjipali skolen ligger ude i et fattigt landområde, hvor befolkningen tilhører forskellige stammer. Robert kalder området "tribal area".

"Tribal children" er betegnelsen for, at man tilhører de laveste grupper af underprivilegerede familier i befolkningen.

Robert, Agnar og jeg ankommer sent om aftenen den 5. januar til Odisha.

Vi bliver hentet i lufthavnen af skolens rektor, som har booket os ind på et hotel.

Næste morgen henter rektor os ved hotellet og kører os i skolens lille minibus ud til Binjipali skolen.

Modtagelsen er meget festlig. Vi bliver mødt af de glade elever og hele lærerstaben der synger og danser. Det er bare at danse med og suge til sig af stemningen.

Skolens bygninger er godt brugte, og alle klasseværelser er i brug. Der er ikke nok klasseværelser på skolen, så der gennemføres også undervisning ude på verandaerne. Skolen har i dag ca 200 elever fordelt på klassetrin fra børnehaven op til og med 10. klasse.

Jeg bliver glad, når jeg går rundt og ser på stedet. Det er pænt, selvom det er slidt.

Der er 14 lærere og 3 hjælpepersonaler tilknyttet skolen.

Skolen serverer tre måltider dagligt til eleverne. Et måltid mad til en dagelev koster 2 kr.

Der er både dagelever og kostelever på skolen. Kosteleverne bor tæt på værelserne, og flere steder står køjesengene i tre etager. Hver elev har sin egen kasse til tøj og personlige ejendele. Kasserne står under sengene eller midt på gulvet.

I samtalen med rektor kommer det frem, at der udover den almindelig officielle klasseundervisning også er en række spændende aktiviteter:

Korsang

Undervisning i at skrive en stil/essay;

Undervisning i at deltage i en debat;

Undervisning i at fremføre en tale;

IT færdigheder; (der er mangel på computere på skolen)

Undervisning i at tegne/kunst.

Det var vildt godt at høre.

Jeg spørger ind til om skolen inddrager forældrene, så de forstår betydningen af at deres børn får uddannelse.

Det er vores erfaring fra arbejdet i Indien, at der stadig er forældre, der tager deres børn ud af skolen og gifter dem bort i en ung alder.

Det er bare SÅ vigtigt at piger ikke tages ud af skolen i 7 eller 8 klasse for at blive giftet væk.

Her på Binjipali skolen har de taget den udfordring op, og tilbyder voksenundervisning til mænd og kvinder der ikke kan læse og skrive.

Der er ca 8 - 10 forældre i en gruppe/klasse. Her lærer de at læse, skrive og regne. Rektor på skolen fortæller med glæde, hvor stolt en kvinde/mand er, når de kan skrive deres navn i stedet for at sætte tommelfingeraftryk SUPER !!!!!

Vi overværer et flot, velorganiseret sjovt elevoptrin med danse og sketches og fremførelse af taler. Festlig glad stemning.

Dagbog 7. Januar 2020

Familie Besøget ...

Vi spiser morgenmad kl 8:00 og herefter går vi i gang med de administrative opgaver på fondens kontor i Nuzvid.

Planen er, at vi sidst på dagen kører de 60 km fra Nuzvid, ind til Vijayawadda for at besøge en sårbar familie.

Robert, der er fondens leder i Indien, har fået information om denne families situation og derfor tager vi af sted.

Mens vi kører af sted i den hektisk kaotiske trafik bliver historien fortalt ...

Faderen har HIV/AIDS og en øjensygdom, der har gjort ham blind. Pigernes mor og deres storesøster er blevet smittet med HIV/AIDS af faderen.

Moderen døde af Aids sygdommen i 2019.

Den ældste søster på 21 år, tog kontakt til Fondens leder Robert Franklin og fortæller ham historien om faderens overgreb.

Hun opholder sig i Hyderabad og er i et behandlingsforløb på et regeringshospital.

Manasa og Sindhuri tror, at deres søster er i Hyderabad, for at finde et arbejde. Deres verden vil bryde sammen, hvis de kender sandheden om, hvorfor deres søster ikke bor sammen med dem.

Mellemste søster Manasa modtager støtte fra Den Danske hjælpefond og bliver færdig som sygeplejerske til december 2020.

Sindhur Karra, den yngste søster, afslutter sin 12. klasses eksamen til marts/ April 2020. Hendes fremtid er ikke sikret.

Vii når frem til

Ramakrishnapuram, den bydel hvor pigerene bor.

Vejen bliver meget smal, husene ligger tæt, der løber en åben kloak langs vejen og husene, der er ingen gadelamper og der er ingen vejskilte. Vi stopper bilen og spørger nogle børn om de kender Manasa og Sindhuri? Lidt længere fremme står en pige og vinker til os. Vi er fremme !!!

Deres hus består af et rum med to plastik stole, en seng, et skab, et lille køleskab, et spejl og tv på væggen. Det er fattigt, det er primitivt, men gulvet er fejet og der er så rent, som der kan være i sådan et hjem. Pigernes hænder har gjort deres arbejde. Al madlavning står de for, og det sker udenfor huset på tre sten.

De fortæller os, hvor meget de har set frem til at vi kom. Samtalen kommer hurtigt ind på fremtiden. Hvad skal der ske, når Sindhuri er færdig med 12. klasse. Hun behøver nogen der vil hjælpe hende, så hun kan søge ind på sygeplejerskeuddannelsen. Det vil sikre hendes fremtid.

Vi sidder på sengen og er rørt og berørt over det vi ser og får fortalt.

Faderen siger ikke noget, sidder bare stille og lytter.

Mit ønske og håb er at Den Danske Hjælpefond kan hjælpe Sindhuri til at få en uddannelse som sygeplejerske.

Uddannelse giver et HELT anderledes livsperspektiv.

Det opmuntrende midt i alt dette er, at Manasa bliver færdig som sygeplejerske til jul 2020, og at hun er sikker på at få et job.

Det vigtig at søsteren i Hyderabad, er i behandling og vi håber hun bliver "rask".

Fonden vil prøve at finde en sponsor til Sindhuri, så hun

kan tage sin sygeplejerskeuddannelse. Hun vil have brug for op til kr. 280 om måneden.

Lad os stå sammen om denne opgave !!!

Som sponsor i Den Danske hjælpefond, er du med til at ændre vilkår for mange børn, der ikke har forældre der kan tage vare på deres fremtid.

Tak for din støtte.

Pia

Tur i landsbyen

Der bliver også tid til at gå en tur gennem landsbyen.

Vores ønske er at besøge Priyanka en pige på 21 år. Hun arbejder med at rulle Beedis. Det er navnet på de lokalt fremstillede cigaretter. Hun er sine søskendes holdepunkt. Begge forældre er døde. Hun var en af dem, som tidligere på dagen fremførte sin historie.

Jeg kalder hende pigen i rødt. Hun står der tynd i sit røde tøj, hoster, og ser lidt genert ud. Hun taler ikke engelsk, så alt skal oversættes. Hun ruller

cigaretter og tjener ca. 6 kr om dagen, som hun skal bruge til mad til hende selv og de to andre søskende. Denne lille familie på tre søskende bor i deres lerhytte

og skal klare sig selv.

Hun har et stort ønske om at kunne få lov til at færdiggøre sin skolegang og få en uddannelse. Hun bliver stående tæt ved mig, og jeg lægger min arm omkring hendes skulder og jeg ved, hvor stor en forskel, det vil betyde for hendes fremtid at komme tilbage til skolen, og gå videre og få en uddannelse. Vi står der sammen – hun er på alder med min egen søn.

Priyanka, tak fordi du fortalte din historie den dag, vi var der. Du er så sej det blev svært for dig at tale, fordi tårerne trillede ned af dine kinder, da du talte om, hvor svært det er, at I søskende mistede jeres mor sidste år. Vi glemmer dig ikke

Den Danske Hjælpefond ønsker at finde sponsorer, der vil være med til at hjælpe Priyanka til at udleve sin drøm om uddannelse.

Tak fordi du som sponsor er med i dette arbejde. Uddannelse har meget stor indflydelse på et barns fremtid.

Noget om gaver

Julegaven for 2019 var bliktallerkener og to blikkrus, som er en meget nyttig gave i Indien. Tallerkenerne kan holde i rigtig mange år, og gaven vakte stor glæde både hos de sponsorerede børn og deres familier.

Børnene bruger tallerkener og krusene i skolen, når de får serveret deres middagsmåltid, men de bruges også derhjemme af hele familien.

Af sponsorbidragene tilbageholdes kr. 5 om måneden, som bruges til en julegave til eleven. Sådan har det været i alle de år, hvor Den Danske Hjælpefond har

eksisteret.

Det har imidlertid også altid været et problem at få julegaven givet til børnene i forbindelse med julen. Uddeling af julegaverne kræver, at vores leder i Indien besøger alle skolerne, og det kan være svært at nå samtidig med, at vores arbejde spredes på flere skoler, hvilket øger udgifterne til transport.

Det er ikke sædvanligt at give julegaver til hinanden i de fattige familier i Indien, og mange af børnene er ikke kristne, så de forbinder slet ikke julen med gaver.

Vi har derfor besluttet, at der stadig gives en årlig gave

til børnene, men at den gives i marts måned, hvor der alligevel er besøg på alle skolerne i forbindelse med, at skoleåret slutter i april måned. På den måde sparer vi transportomkostninger og børnene bliver lige så glade for en gave i marts måned som i december måned.

Når vi nu er ved det med gaver, er det stadig et problem, at nogle sponsorer ønsker at give pengegaver til deres elever. Det er virkelig svært at se på, at nogle børn får store gaver fra deres sponsor, mens andre børn ikke får noget.

Vi har derfor også besluttet, at man som sponsor maksimalt må give en pengegave på kr. 50 om året til sin sponsorerede elev. Kr. 50 er et stort beløb for et barn i Indien, og det skaber stadig ubalance blandt børnene, men det er dog et beløb, som vi kan leve med. Vi vil dog stadig gerne opfordre til, at man i stedet for ekstra gaver til de enkelte børn bidrager til vores forskellige projekter eller indbetaler til vores uniformsfond eller Medical Fund, så pengene kommer så mange som muligt til gode.

Udgivet af

Den Danske Hjælpefond

Ryesgade 9, 8000 Aarhus C.

Tlf.: 2648 1646

MobilePay: 75981

www.dendanskehjaelpfond.dk

kontakt@dendanskehjaelpfond.dk

Tekster :

Gitte Egholm

Pia Elkjær

Michael Egholm

Tekst / fotos: Robert Franklin

Layout / redaktion: Jens Thillerup

Middelfart Sparekasse støtter

Den Danske Hjælpefond

Spar op og støt et godt formål

Med MS Fokus i sparingskonto støtter du Red Barnet. Vi giver hvert år hovedprisen til 1 % af det samlede indløbsbeløb på kontoen til et velgørende formål. I 2018 og 2019 gik pengene til u.a. til projektet Plads til Alle.

Med til Alle hjælper børn, der er udfordret fra fødsels til livet af sociale, økonomiske og kulturelle besværg. De tilbyder børn og forældre hjælp med at vælge fritids tilbud, skaber kontakt til foreninger og lever praktiske og økonomiske råd, så børn kan komme til at dyrke en fritidsinteresse.

Læs mere på midspare.dk/mefokus

Ryesgade 18 - 20, 8000 Aarhus C, 88 23 66 60

